

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112200498
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2112200498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. B. XXXX/XX, X. W., zastúpenej advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, proti žalovanému: N. T., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX, O., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 37C/2/2012-183 zo dňa 16. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom rozhodol, že z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne: 1. nehnuteľností nachádzajúce sa v k.ú. V., Obec V., okres Galanta, zapísané na LV č. XX Správy katastra v Galante, parc.č. 463/2 o výmere 2.467 m², orná pôda, parc.č. 463/3 o výmere 700 m², zastavané plochy a nádvorcia, a parc.č. 463/7 o výmere 994 m², záhrady, všetko parcely registra „C“ v hodnote 51.200,- Eur, 2. hnuiteľné veci: 2 ks traktobagre Bielorus s nadstavbou - drapák a vidly (bez EČ) v.č. motora OT 1146 typ D-65 a č. stroja 218965 v hodnote 500,- Eur, vozidlo ŠKODA 100 Liaz valník v.č. karosérie TNL 100.020 H2CM1 189/1987 v hodnote 800,- Eur, vozidlo ŠKODA 1203 bez EČ, v.č. karosérie NODBO185 v hodnote 150,- Eur, vibračný cestný valec zakúpený v roku 1995 v hodnote 80,- Eur, traktor RS-09-bez motora zakúpený v roku 1993 v hodnote 80,- Eur, vysokotlaková umývačka zn. WAP ST-A 80 MG v hodnote 200,- Eur, stojanová vŕtačka 2H/25 rok výroby 1979 v hodnote 150,- Eur, okružná píla FKA 35/2 m rok výroby 1979 v hodnote 200,- Eur, čelný nakladač HON 053 zakúpený v roku 1995 v hodnote 200,- Eur, zvarovačka usmernená ZU 315.22 v hodnote 200,- Eur, zvarovačka poloautomat WP 350 v hodnote 100,- Eur, autožeriav T-148 zakúpený v roku 1994 v hodnote 1.100,- Eur, ŠKODA 706 sklápač v.č. karosérie 342475-209 v hodnote 800,- Eur, autobus ŠL bez EČ v hodnote 600,- Eur, 2 ks stojanová brúska v hodnote 100,- Eur, drevoplynový kotol veľký v hodnote 200,- Eur, teda veci v celkovej hodnote 56.660,- Eur; II. výrokom uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 23.455,- Eur do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, III. výrokom uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne Slovenskej republike na účet Okresného súdu Trnava súdny poplatok vo výške 2.092,50 Eur do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, IV. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka, s poukazom na procesné ustanovenia § 232 ods. 1, 2, 3, § 251, §

255 Civilného sporového poriadku, § 2 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 1 veta prvá, § 7 ods. 8, položky 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku a výpis z registra trestov.

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 11.12.1976. Rozsudkom okresného súdu č. k. 14C/97/2009-23 zo dňa 17.6.2009 bolo manželstvo strán dňa 17.7.2009 právoplatne rozvedené a týmto dňom došlo k zániku ich BSM. Počas trvania manželstva nadobudli manželia do svojho vlastníctva nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k.ú. V., Obec V., okres Galanta, zapísané na LV č. XX Správy katastra v Galante, parcela č. 463/2 o výmere 2.467 m², orná pôda, parcela č. 463/3 o výmere 700 m², zastavané plochy a nádvorcia a parcela č. 463/7 o výmere 994 m², záhrady, všetko parcely registra „C“, ktorých hodnota bola ocenená znaleckým posudkom č. 205/2018 vypracovaným dňa 24.11.2018 znalcom Ing. Jánom Mikláňkom na sumu 51.200,- Eur (keď ocenená bola iba hodnota pozemkov a nie aj stavieb na nich stojacich, keď aj podľa žalovaného sa jedná o stavby v dezolátnom stave, ktoré nemajú hodnotu), ako aj prístavba/letná kuchyňa nachádzajúca sa v O. na R. ulici, ktorá bola postavená počas trvania manželstva ako prístavba k nehnuteľnosti a na pozemku vlastnícky patriacemu výlučne žalovanému, ktorú následne po rozvedení manželstva žalovaný odpredal (spolu s hlavnou nehnuteľnosťou a pozemkom), pričom hodnota tejto stavby bola ocenená znaleckým posudkom č. 41/2020 vypracovaným dňa 29.2.2020 znalkyňou Ing. Janou Kvantovou na sumu 13.100,- Eur. Ďalej nadobudli aj hnutelné veci: 2 ks traktobagre Bielorus s nadstavbou - drapák a vidly (bez EČ) v.č. motora OT 1146 typ D-65 a č. stroja 218965, vozidlo ŠKODA 100 Liaz valník v.č. karosérie TNL 100.020 H2CM1 189/1987, vozidlo ŠKODA 1203 bez EČ, v.č. karosérie NODBO185, vibračný cestný valec zakúpený v roku 1995, traktor RS-09- bez motora zakúpený v roku 1993, vysokotlaková umývačka zn. WAP ST-A 80 MG, stojanová vŕtačka 2H/25 rok výroby 1979, okružná píla FKA 35/2 m rok výroby 1979, čelný nakladač HON 053 zakúpený v roku 1995, zvarovačka usmernená ZU 315.22, zvarovačka poloautomat WP 350, autožeriav T-148 zakúpený v roku 1994, ŠKODA 706 sklápač v.č. karosérie 342475-209, autobus ŠL bez EČ, 2 ks stojanová brúska, drevoplynový kotol veľký, v celkovej hodnote 5.460,- Eur. Pri určení hodnoty hnutelných vecí okresný súd vychádzal zo svedeckej výpovede Y. T. (s výnimkou čelného nakladača HON 053 zakúpený v roku 1995, o ktorom svedok tvrdil, že bol predaný žalovaným, žalovaný však uviedol, že sa nachádza v nehnuteľnosti v Obci V. a má hodnotu /šrotu/ 200,- Eur). Žalobkyňa s hodnotou hnutelných vecí vyslovila súhlas, žalovaný ju nenamietal. Ostatné hnutelné veci uvedené v žalobe alebo v následných vyjadreniach strán sporu buď v čase zániku BSM neexistovali, nemali žiadnu hodnotu, resp. strany sporu o ich vyporiadanie ani nežiadali (ohľadom iných hnutelných vecí okresný súd rozhodol v konaní pod sp. zn. 13C/175/2011, krajský súd v konaní sp. zn. 10Co/8/2016). Ohľadom ďalších nehnuteľných vecí nachádzajúcich sa v Obci X. W. a v lokalite W. T., ktorých vyporiadanie žiadal žalovaný, bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté súdom (konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 13C/31/2012, na krajskom súde pod sp. zn. 23Co/216/2015) tak, že tieto nie sú súčasťou masy BSM (boli síce zakúpené za trvania manželstva strán sporu, ale manželia nikdy neboli ich vlastníckmi - kupovali ich, aj nadobudli vlastnícke právo k nim deti bývalých manželov). V čase zániku BSM (17.7.2009) nemal žalovaný žiadne finančné prostriedky na účtov v peňažných ústavoch.

4. Okresný súd právne uzavrel, že nebolo zistené a preukázané, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX správy katastra Galante, parc. č. 463/2 o výmere 2.467 m², orná pôda, parc. č. 463/3 o výmere 700 m², zastavané plochy a nádvorcia a parc. č. 463/7 o výmere 994 m², záhrady, v hodnote 51.200,- Eur, boli kúpené „za účelom podnikania“ (v tejto súvislosti žalovaný opakovane poukazoval na § 143 Občianskeho zákonníka), keď sa jednalo o nehnuteľnosti nadobudnuté a užívané v „normálnom režime“, o ktorých nemožno tvrdiť, že by slúžili podľa svojej povahy výlučne osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov (žalovaného), takýto názor a konštrukcia prezentovaná žalovaným nemá žiadnu oporu v zákone, ani nevychádza z reality. Nakoľko žalovaný (ktorý mal záujem tieto nehnuteľnosti prisúdiť do svojho výlučného vlastníctva) sa vyjadril, že nemá žiadne finančné prostriedky na to, aby vyplatil (v prípade prisúdenia nehnuteľností do jeho výlučného vlastníctva) vyrovnanie podielu žalobkyni, a keďže žalobkyňa vyslovila súhlas s prisúdením nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva, a zároveň potvrdila, že je schopná vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel, prisúdil okresný súd predmetné nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne. Nakoľko v čase rozhodovania okresného súdu už nie je nehnuteľnosť prístavba/letná kuchyňa nachádzajúca sa v O. na R. ulici, možné prisúdiť žiadnej zo strán sporu, keďže vlastnícky patrí tretej osobe, okresný súd jej hodnotu (zistenú znaleckým posudkom č. 41/2020 vo výške 13.100,- Eur) zohľadnil pri výpočte vyrovnacieho podielu s poukazom na skutočnosť, že táto hodnota bola získaná za trvania manželstva, zo spoločných prostriedkov patriacich do vtedajšieho BSM, avšak túto hodnotu nadobudol iba žalovaný

(zo spoločných prostriedkov bol teda zveľadený majetok iba jedného z manželov). Iné nehnuteľnosti, ktoré by mali byť predmetom vyporiadania BSM neexistujú, napriek tvrdeniu žalovaného, že do BSM patria aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v X. W. a v lokalite W. T., a ktorých vyporiadania sa dožadoval, keď ohľadom týchto nehnuteľností bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté súdom (v konaní pod sp. zn. 13C/31/2012, v konaní na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 23Co/216/2015) tak, že tieto nie sú súčasťou masy BSM. Žalovaným spomínané nehnuteľnosti boli síce zakúpené za trvania manželstva strán sporu, ale manželia nikdy neboli ich vlastníckmi - kupovali ich, aj nadobudli vlastnícke právo k nim deti bývalých manželov, to z akých prostriedkov boli kupované, keď žalovaný tvrdí, že z jeho príjmov z podnikania, nie je pre vyporiadania BSM strán sporu relevantné. Počas trvania manželstva nadobudli manželia do svojho vlastníctva viaceré hnuiteľné veci, z ktorých však ku dňu zániku BSM, resp. jeho vyporiadania existovali a mali hodnotu, teda boli predmetom vyporiadania iba hnuiteľné veci uvedené v I. výroku rozsudku, ktorých celková hodnota bola stanovená na sumu 5.460,- Eur. Pri určení ich hodnoty okresný súd vychádzal zo svedeckej výpovede Y. T., s výnimkou veci - čelný nakladač HON 053, o ktorom Y. T. tvrdil, že bol predaný žalovaným, žalovaný však uviedol, že sa nachádza v nehnuteľnosti v Obci V. a má hodnotu (šrotu) 200,- Eur. Žalobkyňa s hodnotou hnuiteľných vecí vyslovila súhlas, žalovaný ju nenamietal. Ostatné hnuiteľné veci uvedené v žalobe alebo v následných vyjadreniach strán sporu buď v čase zániku BSM neexistovali, nemali žiadnu hodnotu, resp. strany sporu o ich vyporiadanie ani nežiadali (ohľadom iných hnuiteľných vecí okresný súd rozhodol už v konaní pod sp. zn. 13C/175/2011, krajský súd v konaní sp. zn. 10Co/8/2016). Všetky hnuiteľné veci (okrem nakladača HON 053) sa nachádzajú v objekte, v ktorom žije žalobkyňa, ktorá tak má reálne lepšie možnosti na dispozíciu s nimi ako žalovaný. Nakladač HON 053 sa nachádza v nehnuteľnosti v Obci V., ktorá bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, teda aj s touto hnuiteľnou vecou bude mať žalobkyňa lepšie možnosti na dispozíciu ako žalovaný. Okresný súd prikázal všetky hnuiteľné veci do výlučného vlastníctva žalobkyne. Žalovaný predložil v priebehu konania potvrdenie T. L. zo dňa 19.11.2018 (s úradne overeným podpisom), ktorým T. L. potvrdil, že v roku 1986 požičal žalovanému sumu 100.000,- Kčs na kúpu nehnuteľností v Obci V. - pôžička bola zaplatená žalovaným začiatkom roka 2018. Žalovaný v priebehu konania ohľadom nadobudnutia nehnuteľnosti v Obci V., resp. kúpnej ceny a prostriedkov na zapltenie viackrát zmenil svoje tvrdenia, a nebol schopný ich ustáliť, čo však je možné pripísať dlhému časovému obdobiu (cca. 34 rokov) od doby kedy nastali. Okresný súd mal tak dispozíciu doklad o tom, že žalovaný sumu 3.350,- Eur (ako ekvivalent sumy 100.000,- Kčs) vrátil a k relevantnému spochybneniu tohto tvrdenia (napr. výsluch T. L.) neprišlo, keď žalobkyňa ho nenavrhol. S poukazom na uvedené okresný súd splatenie tejto pôžičky (ktorá bola vzatá v čase trvania manželstva) žalovaným po zániku manželstva považoval za prostriedky, ktoré boli vynaložené z výlučného majetku jedného z manželov (žalovaného) na splatenie dlhu vzniknutého v čase trvania BSM, preto ich započítal pri výpočte vyrovnacieho podielu ako plnenie v prospech žalovaného. V čase zániku BSM (17.7.2009) nemal žalovaný (ani žalobkyňa) žiadne finančné prostriedky na účtov v peňažných ústavoch, neexistovali žiadne ďalšie aktíva ani pasíva, ktoré by mali byť predmetom vyporiadania BSM. Žalobkyňa získala v rámci vyporiadania BSM do svojho výlučného vlastníctva majetok v hodnote 56.660,- Eur (nehnuiteľnosti v Obci V. v hodnote 51.200,- Eur a hnuiteľné veci spolu v hodnote 5.460,- Eur), žalovaný nezískal do svojho výlučného vlastníctva žiadny majetok (v hodnote 0,- Eur), ako jeho prospech pri vyporiadní BSM bola započítaná hodnota prístavby na dome na R. ulici v O. vo výške 13.100,- Eur (ktorú získal do výlučného vlastníctva), a bolo započítané zapltenie pôžičky vo výške 3.350,- Eur po zániku BSM (ktorú zaplatil zo svojho výlučného vlastníctva). Rozdiel v prospech žalobkyne je po sčítaní všetkých hodnôt 46.910,- Eur a potom polovica za účelom vyplatenia vyrovnacieho podielu ktorú musí vyplatiť žalobkyňa žalovanému je 23.455,- Eur (vzorec výpočtu: $[51.200,- \text{Eur nehnuteľnosti v Obci V.} + 5.460,- \text{Eur hnuiteľné veci}] - [13.100,- \text{Eur hodnota prístavby na R. ulici v O.} - 3.350,- \text{Eur splatená pôžička po zániku BSM}] / 2$), túto sumu prikázal okresný súd zaplatiť žalobkyňi do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a to s poukazom na výšku sumy a majetkové pomery žalobkyne, v ktorej možnostiach nie je vyššie uvedenú čiastku zaplatiť do troch dní.

5. Okresný súd zistil majetok účastníkov, ktorý vznikol za trvania BSM (nehnuiteľnosti a hnuiteľné veci) vo výške 69.760,- Eur, preto zaviazal v zmysle ustanovenia obe strany sporu spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 2.092,50 Eur, čo predstavuje súdny poplatok za vyporiadania BSM (vzorec výpočtu: $[51.200 + 5.460 + 13.100] : 100 \times 3$).

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania nárok, keďže bol vyporiadajúci celý spoločný majetok strán sporu medzi oboch bývalých manželov rovnakým dielom, a teda nemožno hovoriť o prevažnom úspechu niektorého z nich v konaní.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že ohľadom záveru, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. V., zapísané na LV č. XX, neboli zakúpené za účelom podnikania, dospel okresný súd k nesprávnemu právnemu záveru. Okresný súd výsluchom svedka Y. T. (syna) si osvojil jeho vyjadrenie týkajúce sa hodnoty hnutelných vecí, avšak na druhej strane jeho výpoveď týkajúcu sa časti, v ktorej uviedol, že na pozemku v obci V. sa pestovala zelenina za účelom jej predaja (bol predmet podnikania žalovaného) si neosvojil. V odôvodnení rozsudku sa žiadnym spôsobom nevyjadril k tomuto vykonanému dôkazu. Svedok Y. T. na jednej strane potvrdil, že L. žalovanému poskytol pôžičku na kúpu, avšak na druhej strane tvrdil, že pôžička predstavovala len časť kúpnej ceny, že zvyšok bol platený z rodinných peňazí. Svedok má záujem na výsledku konania, je v každodennom styku so svojou matkou. Z vykonaného dokazovania bola preukázaná výška pôžičky 30.000,- Sk, čo postačovala na zaplatenie celej kúpnej ceny. Cena ornej pôdy sa pohybovala cca 1,- Sk za 1 m², cena stavebného pozemku, resp. záhrady bola cca 4 až 10,- Sk/m², čo podľa rozlohy predstavovalo 12.000,- Sk, zvyšok kúpnej ceny 18.000,- Sk bol dohodnutý za nehnuteľnosť, ktorá sa na pozemku nachádzala (v súčasnej dobe má nulovú hodnotu). Okresný súd tvrdenia svedka a žalobkyne, napriek tomu že boli nelogické, žiadnym spôsobom nepreveroval. Žalobkyňa aj svedok popreli, že by nehnuteľnosti v k. ú. X. W. boli v roku 1988, resp. v roku 2000 kupované z peňazí z BSM. Svedok Y. T. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.2.2005 predal žalovanému nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX (vrátane rodinného domu súp. číslo XXXX) za kúpnu cenu 16.596,96 Eur. Syn Y. T. tvrdil, že nehnuteľnosti kúpil od vlastníka Y. V., no neskôr vyplynulo, že ich získal podvodom (poukaz na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/151/2006, bol syn uznaný vinným). Vlastníkom nehnuteľností sa stali dedičia po nebohom Y. V. a žalovaný prišiel o strechu nad hlavou, navyše syn mu nebol ochotný vrátiť ani zaplatenú kúpnu cenu, z dôvodu že nárok je premlčaný.

8. Žalobkyňa odvolanie nepodala, k odvolaniu žalovaného uviedla, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd správne zahrnul nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. V. v BSM strán sporu v 1/1 do masy BSM. Správne poukazuje v bode 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku na to, že žalovaný síce opakovane poukazoval na ust. § 143 Občianskeho zákonníka a tvrdil, že tieto nehnuteľnosti mali byť zakúpené za účelom podnikania, toto však žalobkyňa sporovala, vyvrátil to aj svedok Y. T., ktorý neuviedol, že by žalovaný v rámci svojho podnikania obchodoval so zeleninou vypestovanou v V., ale uviedol, že sa tam dorábala zelenina, a že ju chodili predávať (ako rodina), t.j. nie v rámci žalovaným tvrdeného jeho podnikania. Ohľadom pôžičky na kúpu týchto nehnuteľností a jej splácania vznikli v konaní nezrovnalosti vo výpovedi žalovaného ako aj ním predložených listinách, preto neobstojí argumentácia žalovaného ohľadom kúpnej ceny. Žalovaný síce poukazuje na pôžičku vo výške 100.000,- Sk, avšak napokon sám v odvolaní tvrdí, že kúpna cena predstavovala sumu 30.000,- Sk + 18.000,- Sk. Práve žalovaným predložené potvrdenie p. L. vyvracia tvrdenie žalovaného, pretože z tohto vyplýva, že nehnuteľnosť bola zakúpená za sumu 100.000,- Sk. Žalovaný teda na jednej strane tvrdí, že kúpna cena bola 48.000,- Sk, ale z ním predloženého potvrdenia p. L. vyplýva, že mala byť zakúpená za inú sumu = 100.000,- Sk. Žalovaného tvrdenia a doklady ním predložené si vzájomne odporujú. Pokiaľ žalovaný svoje tvrdenia nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno. Ani pred skončením dokazovania (pred vyhlásením dokazovania za skončené) žalovaný vykonanie žiadnych dôkazov nenavrhol. Spochybňovanie svedka Y. T. v odvolaní, t.j. po skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie pri koncentrácii konania, je neprípustné a zároveň ani poukaz na právoplatné odsúdenie svedka v roku 2006 (zahladené) nemá vplyv na dôkaznú situáciu v tomto konaní a s predmetnou vecou nesúvisí.

9. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žiada, aby nehnuteľnosť v V. zakúpená v roku 1986 ako podnikateľský objekt bola vylúčená z BSM. Ako podnikateľ od roku 1986 na 100 % úväzok dorábala zeleninu a ovocie ako produkty na odpredaj v Prahe na trhoch ako zárobková činnosť. Znalecký posudok č. 205/2018 je zámerne skorumpovaný v záujme zlodějov, keď námietku okresný súd neakceptoval. Má svedka, pán P. I., ktorý chodil žalovanému pomáhať do V. pre výkupe ovocia a zeleniny ako i pri prevádzke živnosti. Svedok Y. T. vystupoval ako zaujatý v záujme nepravdy okradnúť žalovaného o zapožičané investície na podnikanie. Investície 100.000,- Sk, ktoré žalovanému požičal Ing. L. na zakúpenie nehnuteľnosti v V. a počiatočnú prevádzku podnikania. Pozemok na W. ceste zakúpil od V. v roku 1999 z výnosov z podnikania v V.. V roku 1996 po celorodinnnej dohode na meno syna Y. T. ako investície do budúca ako ornú pôdu, čo dosvedčí majiteľka pani Hojová. V roku 2000 postupne odkúpil objekty a pozemok na syna Y. a dcéru Q.. Znalecký posudok na drobnú

stavbu z roku 2000 bol skorumpovaný v záujme zlodějov, keď v roku posudku bola nehnuteľnosť po kompletnej rekonštrukcii novým majiteľom od roku predaja 2017. O nehnuteľné majetky W. cesta a X. W. bol okradnutý uznesením OS Trnava a KS Trnava č. spisu 13C/31/2012. Hnuteľné veci v X. W., autá, stavebné stroje, vybavenie dielne v hodnote cca 300.000,- Sk ohodnocoval úmyselne nepravdivo syn Y.. Pripojil čestné prehlásenie zo dňa 14.2.2020, výzvu zo dňa 5.6.2010.

10. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že žalovaným navrhované dokazovanie v predmetnom podaní nie je možné ani vykonať a ani zohľadniť, nakoľko konanie bolo skoncentrované a teda nie je možné akceptovať, zohľadniť a ani vykonať neskoro predložené návrhy dôkazov. Ani pred skončením dokazovania (pred vyhlásením dokazovania za skončené) žalovaný vykonanie žiadnych dôkazov nenavrhol. Žalovaný sa síce prezentuje ako nemajetný, avšak v roku 2017 predal rodinný dom v O. na R. ulici, ktorého prístavba bola predmetom vyporiadania BSM (vklad povolený dňom 4.5.2017), pričom obdržal kúpnu cenu cca. 150.000,- Eur, za ktorú si žalovaný mal možnosť zabezpečiť iné / nové bývanie. List vlastníctva preukazujúci vklad nového vlastníka bol predložený žalobkyňou podaním zo dňa 28. 5. 2019, pôvodný list vlastníctva so žalovaným ako vlastníkom bol predložený pri podaní návrhu / žaloby. Nehnuteľnosť, na ktoré neustále žalovaný poukazuje a to v X. W. a na W. ceste, tieto neboli správne zahrnuté do masy BSM, pretože neboli a nie sú vlastníctvom strán sporu. Žalovaný sa v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava pod č.k. 13C/31/2012 domáhal určenia vlastníckeho práva práve k týmto nehnuteľnostiam, jeho návrh bol právoplatne zamietnutý rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 13C/31/2012 zo dňa 17.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/216/2015 zo dňa 7.3.2016. Na námietky žalovaného k znaleckému posudku Ing. Kvantovej, znalkyňa odpovedala a reagovala zrozumiteľne. Jednak žalovaný ničím svoje tvrdenie nepreukázal, ani v tomto smere nenavrhol dokazovanie. Ohradzuje sa voči obvineniam žalovaného, ktoré sú krivé, ničím nepodložené a už vôbec nepreukázané. Je neprípustné, aby ju žalovaný beztrešne označoval za zlodějku, podvodníčku a korupčníčku.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, po zistení, že odvolanie strany bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, preto postupom podľa § 387 CSP tento potvrdil.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho žalovaného bolo posúdiť, či prvoinštančný súd postupoval správne s poukazom na odvolacie dôvody predostreté žalovaným v odvolaní ak I. výrokom rozhodol, že z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne: 1. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. V., Obec V., okres Galanta, zapísané na LV č. XX Správy katastra v Galante, parc.č. 463/2 o výmere 2.467 m², orná pôda, parc.č. 463/3 o výmere 700 m², zastavané plochy a nádvoria, a parc. č. 463/7 o výmere 994 m², záhrady, všetko parcely registra „C“ v hodnote 51.200,- Eur, 2.hnuteľné veci: 2 ks traktobagre Bielorus s nadstavbou - drapak a vidly (bez EČ) v.č. motora OT 1146 typ D-65 a č. stroja 218965 v hodnote 500,- Eur, vozidlo ŠKODA 100 Liaz valník v.č. karosérie TNL 100.020 H2CM1 189/1987 v hodnote 800,- Eur, vozidlo ŠKODA 1203 bez EČ, v.č. karosérie NODBO185 v hodnote 150,- Eur, vibračný cestný valec zakúpený v roku 1995 v hodnote 80,- Eur, traktor RS-09- bez motora zakúpený v roku 1993 v hodnote 80,- Eur, vysokotlaková umývačka zn. WAP ST-A 80 MG v hodnote 200,- Eur, stojanová vrtáčka 2H/25 rok výroby 1979 v hodnote 150,- Eur, okružná píla FKA 35/2 m rok výroby 1979 v hodnote 200,- Eur, čelný nakladač HON 053 zakúpený v roku 1995 v hodnote 200,- Eur, zvarovačka usmernená ZU 315.22 v hodnote 200,- Eur, zvarovačka poloautomat WP 350 v hodnote 100,- Eur, autožeriav T-148 zakúpený v roku 1994 v hodnote 1.100,- Eur,

ŠKODA 706 sklápač v.č. karosérie 342475-209 v hodnote 800,- Eur, autobus ŠL bez EČ v hodnote 600,- Eur, 2 ks stojanová brúska v hodnote 100,- Eur, drevoplynový kotol veľký v hodnote 200,- Eur, teda veci v celkovej hodnote 56.660,- Eur, II. výrokom uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 23.455,- Eur do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, III. výrokom uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne Slovenskej republike na účet Okresného súdu Trnava súdny poplatok vo výške 2.092,50 Eur do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, IV. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi (žalovanému). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

16. Z hľadiska subjektov a obsahu majetkových vzťahov treba v manželstve rozlišovať majetkové vzťahy manželov k veciam v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 143 Občianskeho zákonníka), ďalej majetkové vzťahy manželov k veciam v ich podielovom spoluvlastníctve (napríklad ktoré nadobudli spoločne pred uzavretím manželstva alebo za trvania manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia) a napokon majetkové vzťahy jednotlivých manželov samostatne k veciam, ktoré tvoria predmet ich oddeleného majetku (ktoré nadobudol každý z nich samostatne pred uzavretím manželstva alebo ktoré slúžia osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu jeho povolania alebo ktoré boli len jednému z nich vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku alebo ktoré nadobudol len jeden z nich po uzavretí manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia alebo po uzavretí manželstva aj iným právnym titulom, pokiaľ vznik oddeleného vlastníctva len jedného z nich zodpovedá manželmi uzatvorenej dohode podľa § 143a Občianskeho zákonníka).

17. V nadväznosti na princíp tzv. surogátu (uznávaný aj súdnou praxou, napr. R 19/1960) treba vychádzať z toho, že pri výmene určitej veci za inú vec, pri ktorej nedochádza k rozmnoženiu majetku, zostáva charakter vlastníctva nadobudnutej veci nezmenený. Surogátom sú napríklad veci, ktoré si manželia obstarali z príjmov v ich bezpodielovom spoluvlastníctve (ak sa na nadobudnutie novej veci použili okrem prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve aj prostriedky v samostatnom vlastníctve niektorého z manželov, patrí táto vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Ak ale určitú vec nadobudol jeden z manželov počas trvania manželstva výlučne za prostriedky tvoriace jeho oddelené vlastníctvo, zostáva aj takto nadobudnutá vec predmetom jeho samostatného vlastníctva (to neplatí, ak sa na nadobudnutie novej veci použili okrem prostriedkov v oddelenom vlastníctve jedného z manželov aj prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve; v tom prípade patrí táto vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov).

18. Obdobne aj doterajšia judikatúra súdov Slovenskej republiky, ktorá v R 49/1973 dospela k záveru, že vec nadobudnutá za trvania manželstva sa stane predmetom BSM, pokiaľ nie je obstaraná za finančné prostriedky, ktoré sú majetkom výlučne len jedného z manželov. V stanovisku R 42/1972 bol vyslovený

záver, že pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak do osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM. Súdna prax dospela tiež k záveru, že do BSM nepatrí ani vec získaná (kúpou, výmenou) za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov. Nejde tu totiž o nadobudnutie nového majetku ani o rozmnoženie už existujúceho majetku za trvania manželstva, ale o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu (vlastníctva) týchto vecí ako predmetu výlučného (oddeleného) vlastníctva jedného z manželov.

19. Pri nadobúdaní vecí do bezpodielového spoluvlastníctva všeobecne platí a súdna prax vychádza zo zásady, že pokiaľ za trvania manželstva bola vec nadobudnutá jednak z prostriedkov, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, t.j. zo spoločných, a jednak z prostriedkov patriacich výlučne niektorému z manželov (získaných dedením, darovaním a pod.), stáva sa takáto vec predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To isté platí aj v prípade, ak by boli na nákup veci použité prostriedky získané z výťažku z predaja veci patriacej do výlučného vlastníctva niektorého z manželov a čiastočne použité spoločné prostriedky z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (R 42/1972, str. 125). Znamená to, že ak ide o vec nadobudnutú za trvania manželstva kúpou (nie dedičstvom alebo darom), ktorá neslúži osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, pričom na jej zakúpenie neboli použité len finančné prostriedky patriace výlučne len jednému z manželov, v takom prípade ide vždy o vec, na ktorú sa nepochybne vzťahuje zákonné ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka, t.j. vec, ktorá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí. Pre úplnosť treba ešte uviesť, že ak by aj kúpna cena veci bola celkom zaplatená z výlučných prostriedkov každého z manželov, avšak kupujúcimi boli obaja manželia a obaja pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, stáva sa táto vec predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva.

20. Podľa § 149 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do 3 rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu platí, pokiaľ ide o hnuiteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníak užíva. U ostatných hnuiteľných vecí a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. S prehĺbením dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov platí, že manželia nemusia pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zvoliť jediný spôsob, ale môžu kumulovať rôzne spôsoby. Ohľadne časti majetku uzavru dohodu, časť učinia predmetom konania o vyporiadání BSM a zvyšok bude vyporiadany na základe zákonnej domnienky. Nemožno im vnucovať určitý spôsob vyporiadania, preto ak podajú návrh na vyporiadanie len časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný (nie je viazaný navrhnutým spôsobom vyporiadania). Súd tak môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý strany výslovne učinili predmetom vyporiadania. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý strany navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku.

21. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt bývalých manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrilo a čo zároveň existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadavanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, čo znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva strán a ich spoločného hospodárenia.

22. Občiansky zákonník nemá výslovne ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka nie sú výslovne upravené. Pri týchto osobitne neupravených vzťahoch je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré

upravujú vzťahy svojím obsahom najbližšie a primerane použiť ustanovenie § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka a vykonať tiež vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka vzťahu medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (Zhodnotenie NS ČSSR, sp. zn. Cpj 86/71, R42/1972).

23. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Právna úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva na stranách a ukladá im povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zákon ukladá stranám tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; ktoré skutočnosti sú potrebné, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá sporný právny vzťah strán upravuje. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) ako aj to, kto je nositeľom dôkazného bremena.

24. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

25. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ods. 2 na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

27. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ods. 2 ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

29. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

30. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

31. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných

dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

32. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určený hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

33. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

34. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

35. Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a povinnosť dôkazná (§ 132 CSP) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné.

36. Civilný sporový poriadok zaviedol do slovenského procesného práva ako novum právny inštitút prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany (§ 149 CSP). Tento inštitút je naviazaný najmä na zásadu koncentrácie konania (§ 154 CSP). Koncentrácia konania vyžaduje, aby strana sporu vykonala špecifikované procesné úkony v určitej fáze konania. Omeškané procesné úkony sú neúčinné. Účelom zmeny je urýchlenie konania, čo sa prejavuje precizovaním procesných povinností

strán sporu pri predkladaní skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Zaviedla sa diskrečná právomoc súdu (podľa okolností konkrétneho prípadu) neprihliadnuť na procesné úkony strán sporu, ktoré neboli urobené včas.

37. V záujme zefektívnenia dokazovania zákonodarca v Civilnom sporovom poriadku pristúpil k novej koncepcii koncentrácie konania, ktorej zmyslom je uskutočniť isté procesné úkony v určitej fáze konania, čo zvyšuje procesnú zodpovednosť strán sporu a ich prístup k plneniu dôkaznej povinnosti. Strany sporu musia do momentu určeného zákonom uviesť všetko (skutkové tvrdenia aj dôkazy), na čom chcú postaviť svoj nárok, resp. poprieť nárok protistrany. Ak tak neurobia v zákonom určenej dobe, túto možnosť stratia. Možnosť modifikácie predmetu dokazovania sa eliminuje len na nevyhnutné a nepredvídateľné zmeny alebo na zmeny vyplývajúce z výsledkov vykonaného dokazovania. Na skutočnosti a dôkazy predložené a označené neskoro súd neprihliada, hľadá sa na ne akoby neboli uplatnené. Civilný sporový poriadok rozlišuje sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania (§ 153 a § 154 CSP). Sudcovská koncentrácia sa neuplatní v sporoch s ochranou slabšej strany, okrem výnimky, ak je spotrebiteľ v konaní zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 v spojení s § 296 CSP).

38. Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v článku 5 CSP (súd môže v rozsahu ustanovenom zákonom odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní). Vo všeobecnosti procesný úkon v zmysle § 153 ods. 1 CSP nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo.

39. Prostriedky procesnej obrany, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 2 a 4 CSP) sú predložené včas, ak sú predložené v lehotách podľa § 167 CSP. V zásade platí, ak neexistujú osobitné dôvody, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné.

40. Sudcovská a zákonná koncentrácia konania podľa ustanovení CSP v podstate vylučuje, aby strana mohla v odvolacom konaní prednášať ďalšie návrhy, ktoré opomenula zo svojej viny predniesť pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vychádzajúc z masy BSM, ktorú označil žalobca už v žalobe, je nutné uviesť, že žalovaná sa z vlastnej vôle nezúčastňovala pojednávaní, nevyjadrila sa k žalobe žalobcu, čím sa zbavila možnosti namietať závery okresného súdu, ktoré vyústili k rozhodnutiu okresného súdu. Pokiaľ by sa žalovaná zúčastnila pojednávaní, resp. sa k žalobe vyjadrila, musel by sa okresný súd jej prípadnou obranou (tvrdeniami) zaoberať, zohľadnil pri dokazovaní (§ 153 a § 154 CSP) a rozhodovaní. Nestalo sa tak však (dôvodne), preto zákon neumožňuje strane, aby v odvolacom konaní dôvodila skutočnosťami, ktoré mala predniesť na konaní pred prvoinštančným súdom, avšak z dôvodu vlastného zanedbania (nepřítomnosť na pojednávaní, nevyjadrení sa k tvrdeniam žalobcu v žalobe) tak neurobila.

41. Na uvedenom základe sa preto odvolací súd stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že strany sporu počas manželstva nadobudli do svojho vlastníctva nehnuteľnosti: nachádzajúce sa v Obci a k.ú. V., zapísané na LV č. XX správy katastra Galante, parcela č. 463/2 o výmere 2.467 m², orná pôda, parcela č. 463/3 o výmere 700 m², zastavané plochy a nádvoría, parcela č. 463/7 o výmere 994 m², záhrady, všetko parcely registra „C“ (ktorých hodnota bola ocenená /súkromným/ znaleckým posudkom č. 205/2018 sumu 51.200,- Eur, avšak jedná sa iba o hodnotu pozemkov a nie aj stavieb na nich stojacich, keď aj podľa žalovaného sa jedná o stavby v dezolátnom stave, ktoré nemajú hodnotu, ako aj prístavba/letná kuchyňa nachádzajúca sa v Meste O. na R. ulici (postavená počas trvania manželstva ako prístavba k nehnuteľnosti a na pozemku vlastnícky patriacemu výlučne žalovanému, a ktorú následne po rozvoде manželstva žalovaný odpredal (spolu s hlavnou nehnuteľnosťou a pozemkom) v hodnote 13.100,- Eur určenej znaleckým posudkom č. 41/2020. Avšak v čase rozhodovania už prístavbu nebolo možné prisúdiť žiadnej zo strán sporu, keďže vlastnícky už patrí tretej osobe, a teda okresný súd správne jej hodnotu zohľadnil pri výpočte vyrovnacieho podielu s poukazom na skutočnosť, že táto hodnota bola získaná za trvania manželstva, zo spoločných prostriedkov patriacich do vtedajšieho BSM, avšak túto hodnotu nadobudol iba žalovaný (zo spoločných prostriedkov bol teda zveľadený majetok iba jedného z manželov).

42. Zároveň okresný súd správne uzavrel, že neexistujú iné nehnuteľnosti, ktoré by mali byť predmetom vyporiadania BSM, napriek tvrdeniu žalovaného, že do BSM patria aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v X. W. a v lokalite W. T.. K uvedenému je nutné poukázať na to, že žalovaný opomenul skutočnosť,

že ohľadom tejto skutočnosti bolo už právoplatne rozhodnuté okresným súdom v konaní pod sp. zn. 13C/31/2012 (rozsudok č. k. 13C/31/2012-115 zo dňa 17.9.2014) v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 23Co/216/2015 (rozsudok č. k. 23Co/216/2015-144 zo dňa 7.3.2016), tak že návrh žalovaného na určenie vlastníckeho práva bol zamietnutý (nehnuteľnosť v kat. území X. W., súp. číslo XXXX, na parcele č. 817, zapísaná na LV č. XXX a nehnuteľnosť v kat. území X. W., súp. číslo XXXX, na parcele č. 810, zapísaná na LV č. XXX), taktiež ani ohľadom nehnuteľností v lokalite W. T. a lovaný neunesol dôkazné bremeno, že ku dňu zániku manželstva táto patrila do BSM. Okresný súd zároveň správne ohľadom nehnuteľností v kat. území X. W. a lokalita W. T. tiež uzavrel, že boli síce zakúpené za trvania manželstva strán sporu, ale manželia nikdy neboli ich vlastníckmi - kupovali ich, aj nadobudli vlastnícke právo k nim deti bývalých manželov, a to z akých prostriedkov boli kupované, keď žalovaný tvrdí, že z jeho príjmov z podnikania, nie je pre vypořádania BSM strán sporu relevantné. S ohľadom na uvedené nie je dôvodná ani námietka žalovaného, že žalobkyňa aj svedok popreli, že by nehnuteľnosti v k. ú. X. W. boli v roku 1988, resp. v roku 2000 kupované z peňazí z BSM.

43. Žalovaný nesúhlasil so záverom prvoinštančného súdu, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX patria do BSM, keď aj počas konania na súde prvej inštancie tvrdil, že boli zakúpené za účelom (jeho) podnikania. Podstatným v danej veci podľa odvolacieho súdu je, že podľa výpisu z LV č. XX (na čl. 3) zápis vlastníckeho práva predmetných nehnuteľností svedčí obom stranám v podiele 1/1, pričom v konaní nebolo sporné, že nehnuteľnosti boli nadobudnuté stranami sporu počas manželstva, teda kupujúcimi boli obaja manželia, nebolo preukázané, že by obaja pri uzavretí kúpnej zmluvy neprejavili vôľu nadobudnúť vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto sa stala táto vec (nehnuteľnosti na LV č. XX) predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva. Odvolací súd poukazuje na záver okresného súdu, že nebolo zistené a preukázané, že (tieto) nehnuteľnosti boli kúpené „za účelom podnikania“, jednalo sa o nehnuteľnosti nadobudnuté a užívané v „normálnom režime“, o ktorých nemožno tvrdiť, že by slúžili podľa svojej povahy výlučne osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov (žalovaného). Odvolací súd má za to, že s ohľadom na charakter nehnuteľností, s prihliadnutím na predmet podnikania žalovaného (podľa výpisu zo živnostenského registra na čl. 79), vyplýva, že tieto nie sú svojou podstatou určené výlučne na výkon povolania žalovaného. Na to, aby bolo možné vylúčiť vec z BSM (§ 143 Občianskeho zákonníka), musí spĺňať podmienku, že sa jedná o vec, ktorá podľa svojej povahy slúži výlučne výkonu povolania len jedného z manželov. Ak vec môže slúžiť aj druhému manželovi, či už pre výkon jeho povolania alebo inak, neprichádza do úvahy vylúčenie veci z BSM z tohto zákonného dôvodu (pozri obdobne rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 Obo/71/2010). Pričom uvedený zaver platí podľa odvolacieho súdu aj pre prípad, že by bolo preukázané podnikanie žalovaného v oblasti pestovania zeleniny a ovocia (v rokoch 1986 až 1991). S ohľadom na uvedené okresný súd správne zaradil predmetnú nehnuteľnosť do masy BSM, ktorú aj následne vypořiadal v zmysle napadnutého výroku I. rozsudku. S poukazom na uvedené, zistenie či na kúpu nehnuteľnosti v k. ú. V. boli použité čiastočne alebo výlučne a v akej výške prostriedky z pôžičky poskytnutej žalovanému T. L. nebolo pre zaradenie do masy BSM nevyhnutým. Významným pre rozhodnutie pri vyčíslení vyrovnacieho podielu bolo zohľadnenie splatenia pôžičky v ekvivalente 3.350,- Eur sumy pôžičky 100.000,- Kčs ako (v zmysle potvrdenia T. L. zo dňa 19.11.2018) žalovaným po zániku BSM, a to započítaním v prospech žalovaného, čo v konečnom dôsledku ani žalobkyňa nenamietla (nepodala odvolanie). Odvolací súd musí prisvedčiť okresnému súdu, že žalovaný počas konania ohľadom nadobudnutia nehnuteľnosti na LV č. XX (kúpnej ceny a prostriedkov na zaplatenie) viackrát zmenil svoje tvrdenia a nebol schopný ustáliť svoje skutkové tvrdenia a teda jediným (listinným dôkazom), je potvrdenie zo dňa 19.11.2018, z ktorého okresný súd vychádzal, tak ako už je uvedené vyššie.

44. Prvoinštančný súd postupoval správne aj v rozsahu zistení týkajúcich sa hnutelných vecí a ich zaradenia do masy BSM, ktoré neboli (žalobkyňou) ani žalovaným odvolaním napadnuté. Uvedené sa týka aj určenia hodnoty hnutelných vecí zistenej okresným súdom v celkovej hodnote 5.460,- Eur, s ohľadom na výpoveď svedka Y. T.. V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že bolo povinnosťou žalovaného nielen prezentovať skutkové tvrdenie (ceny hnutelných vecí sú nadhodnotené), t.j., že hnutelnosť/sti patriace do BSM má/majú (inú) nižšiu hodnotu, ale uvedené súčasne prostredníctvom konkrétne ním navrhnutého dôkazného prostriedku aj preukázať. A túto dôkaznú povinnosť mal splniť do okamihu, kedy okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 154 CSP) a to na pojednávaní dňa 19.8.2020 (zápisnica o pojednávaní na čl. 177). Uvedené sa týkalo aj hodnoty nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XX ako aj hodnoty (prístavby), ohľadom ktorých žalovaný taktiež nesplnil svoju dôkaznú povinnosť špecifikovanú už v predchádzajúcej vete, keďže nestačí len nesúhlasiť s hodnotou prezentovanou protistranou (súkromnými znaleckými posudkami). Teda ani ohľadom hodnoty hnutelných vecí ani

hodnoty nehnuteľných vecí žalovaný dôkazné bremeno neunesol, preto okresný súd postupoval správne ak pri určení ich hodnoty vychádzal z hodnoty, ktorá bola preukázaná dôkazmi na strane žalobkyne.

45. Námietku žalovaného, že okresný súd tvrdenia svedka a žalobkyne, napriek tomu že boli nelogické žiadnym spôsobom nepreveroval, považoval za nedôvodnú, keďže žalovaný nekonkretizoval, ktoré tvrdenia svedka a žalobkyne považuje za nelogické, a ktoré mal zároveň okresný súd preveriť a prečo.

46. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozsudku sa žiadnym spôsobom nevyjadril k vykonanému dôkazu - výsluch svedka Y. T.. Je nutné poukázať na to, že jednak v odseku 19 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd výsluch svedka označil ako dôkaz, zároveň v odseku 10 citoval obsah výpovede svedka na pojednávaní dňa 19.9.2018, z ktorej vyplýva (aj), že svedok vo vzťahu k nehnuteľnosti v k. ú. V. uviedol, že tieto boli kúpené bývalými manželmi s tým, že časť peňazí na kúpu im požičala tretia osoba (pán L.), v nehnuteľnosti rodina nikdy nebývala, dorábala sa tam zelenina, ktorú následne predávali. Argumentácia žalovaného v odvolaní o spochybnení tvrdení svedka nemôže v odvolacom konaní obstáť, pretože obchádza ustanovenia zákona o sudcovskej koncentrácii konania (§ 153 CSP) a zároveň aj o zákonnej koncentrácii konania (§ 154 CSP). Bolo vecou žalovaného, aby predniesol argumenty proti pravdivosti (zaujatosti) výpovede v konaní pred súdom prvej inštancie a vo chvíli keď sporový poriadok takýto prednes pripúšťa.

47. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

48. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

49. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

50. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne

posúdil. Súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

51. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

52. Podľa § 384 ods. 3 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

53. Ohľadom tvrdenia žalovaného (ako novota v odvolacom konaní), že cena ornej pôdy sa pohybovala cca 1,- Sk za 1 m², cena stavebného pozemku, resp. záhrady bola cca 4-10,- Sk/ m², čo podľa rozlohy predstavovalo 12.000,- Sk, zvyšok kúpnej ceny 18.000,- Sk bol dohodnutý za nehnuteľnosť, ktorá sa na pozemku nachádzala, ako aj tvrdenia (ako novota), že syn Y. T. tvrdil, že nehnuteľnosti kúpil od vlastníka Y. V., no neskôr vyplynulo, že ich získal podvodom (poukaz na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/151/2006, bol syn uznaný vinným) a následne sa vlastníkom nehnuteľností sa stali dedičia po nebohom Y. V. a žalovaný prišiel o strechu nad hlavou, navyše syn mu nebol ochotný vrátiť ani zaplatenú kúpnu cenu, z dôvodu, že nárok je premlčaný, odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP na uvedené neprihliadol, keď neboli splnené zákonné predpoklady.

54. V súvislosti s kópiou čestného prehlásenia zo dňa 14.2.2020 (na čl. 207) ako aj výzvy zo dňa 5.6.2010, ktoré žalovaný pripojil k vyjadreniu k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného zo dňa 13.1.2021 (na čl.205-206) odvolací súd konštatuje, že, výzvu zo dňa 5.6.2010, odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP nedoplnil dokazovanie, keď neboli splnené zákonné predpoklady, pričom predmetné písomnosti neboli predložené spolu s odvolaním (teda nešlo ani o novotu).

55. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nepovažoval ním uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch I., II.) ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane (závislých) výrokoch III. a IV. nenapadnutých výslovne žiadnou odvolacou námietkou.

56. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

57. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom nezistil skutočnosti odôvodňujúce postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

58. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).